

[Harald Petersen.]

ansvarlige regerings side finder det nødvendigt at have. Dette spørgsmål må naturligvis overvejes under enhver situation både nu og i den kommende tid.

Funck Jensen: Den højtærede forsvarsminister gav udtryk for, at han mente, jeg havde taget forskellige standpunkter til de samme sager. Jeg må sige, at det er jo menneskeligt at kunne tage forskellige standpunkter. Det er menneskeligt i den ene situation at bedømme sagen på en måde og i den anden at bedømme den anderledes. Men jeg tror nu ikke, at der foreligger noget sådant i det tilfælde, som den højtærede forsvarsminister omtalte. Sagen er nemlig den, at jeg var bortrejst i halvtredie måned i 1949 på en privat forretningsrejse til Amerika, og det hændte jo også, at jeg ikke er tilstede i et møde. Derfor er det sandsynligt i alt fald, at disse sager har foreligget som aktstykkesager i møder, hvor jeg ikke har været tilstede, og så er jeg bagefter under finanslovens tredie behandling blevet stillet overfor disse i form af ændringsforslag, og så er jeg gået imod dem.

I anledning af, at det har været berørt, hvor mange bevillinger jeg er gået imod, vil jeg sige, at totalbeløbet af de bevillinger, jeg er gået imod her blandt ændringsforslagene, er et par og tredive millioner eller et sted mellem 10 og 15 pct. af samtlige ændringsforslags beløb. Jeg synes, at dette tal tåler sammenligning i alt fald med det forslag, der foreligger fra anden side om besparelser på statsbudgettet. Jeg kan ikke se andet, end at der fra andre sider ikke ligger andre forslag til besparelser end det, der er fremsat af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, og som vi er medforslagsstillere til.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg skal gerne gøre det ærede medlem hr. Funck Jensen den indrømmelse, at det er menneskeligt at ændre standpunkt, men selvom jeg gør den indrømmelse, kommer det ærede medlem til at erkende, at det er overmåde svært for en minister at administrere, når han i et møde af det ærede medlem får tilslutning til bevilling til et arbejde, som derefter påbegyndes, og han så, når han kommer for at få den resterende bevilling, som han på grund af det ærede medlems standpunkt i et tidligere møde må have lov til at gå ud fra han vil få det ærede medlems tilslutning til, i stedet for modtager et afslag. Så bliver det meget vanskeligt at administrere.

Nu er vi i det heldige tilfælde, at det kun

er det ærede medlem, der handler på den måde i finansudvalget. De øvrige medlemmer af finansudvalget vedstår de standpunkter, som de tidligere har taget til en bevilling, og derfor kommer jeg i dette tilfælde ikke ud i den situation, som jeg ville være havnet i, hvis samtlige medlemmer af finansudvalget havde handlet som det ærede medlem hr. Funck Jensen.

Det ærede medlem hr. Funck Jensen ville finde en forklaring på det, der er sket, i den omstændighed, at det ærede medlem i 1949 var på en forretningsrejse i 2½ måned — var det ikke således, ærede medlem? — eller 3 måneder og mente, at sagerne kunne være behandlet under denne rejse. Denne forklaring holder ikke. Af datoerne på de aktstykker, som jeg har liggende her på talerstolen ved siden af mig, fremgår det, at der er tale om sager, som har været behandlet fra april måned 1949 til februar måned i år. Jeg må derfor bede det ærede medlem om at finde en anden forklaring på årsagen til, at han har haft to standpunkter.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var i sin tale i dag inde på en principiel betragtning. Det ærede medlem sagde, at det konservative folkepartis principielle standpunkt med hensyn til værnepligten er, at alle våbenføre unge mænd såvidt muligt bør indkaldes. Spørgsmålet er ikke aktuelt, og jeg skal derfor ikke bruge tingets tid til de bemærkninger, som denne udtalelse under andre omstændigheder kunne have givet anledning til. Jeg finder på den givne anledning blot grund til at sige dette, at under de forhandlinger, som det ærede medlem og jeg har haft vedrørende spørgsmålet om en fremtidig forsvarsordning, har det ærede medlem ikke på noget tidspunkt fået min tilslutning til dette principielle standpunkt.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var også inde på spørgsmålet om hjemmevernet og tog af den omstændighed, at bevillingen til hjemmevernet nu nedskrives for finansåret 1950—51 fra 12 mill. kr. til 6 mill. kr., anledning til at sige, at der er meget, som trænger til at blive ændret indenfor hjemmevernet.

Jeg har, da vi havde spørgsmålet om oprettelse af hjemmevernet til behandling i det høje ting, ikke lagt skjul på, at der på vejen fremover ville blive en række vanskeligheder, navnlig af den grund, at vi her stod overfor en nydannelse, hvor man ikke kunne støtte sig til gamle erfaringer. Det har derfor ikke kunnet virke som en overraskelse for mig eller for andre, som havde klarhed over de vanskeligheder, man ville støde på under opbygningen af hjemme-